

ECCLESIA

INFORMATOR DUSZPASTERSKI PARAFII MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ W ZIELONCE

styczeń - marzec 2012

rok XVI nr 1/12 (90)

MOI DRODZY

Podstawowym środowiskiem, w którym budowany jest Kościół, jest rodzina będąca Kościołem domowym.

To rodzice, rodzeństwo i dziadkowie są pierwszymi „pośrednikami zbawienia” dla dziecka. Uczestnicząc w potrójnej misji Chrystusa jako Nauczyciela, Króla i Kapłana, rodzice przekazują dar wiary w Boga, ucząc Go rozpoznawać (funkcja nauczycielska), pokazując jak kochać Boga i bliźnich oraz im służyć (funkcja królewska), a także ucząc, jak codziennie składać swoje życie w ofierze Bogu za braci (funkcja kapłańska). Jeśli rodzice tak pojmują swoją misję wychowawczą i misję dawania świadectwa, to ich dom staje się rzeczywistym Kościołem domowym, gdzie Pan Bóg jest na pierwszym miejscu, a z komunii z Bogiem rodzi się autentyczna miłość i komunია między wszystkimi członkami rodziny.

Wchodząc w dorosłe życie, opuszczamy stare gniazdo, aby budować nowe, własne. Jednak część rodzinnego domu zabieramy ze sobą wszędzie tam, gdzie skierujemy swe dorosłe kroki. Czy będzie ona wartościowym posagiem, czy toksycznym balastem, w dużej mierze zależy od nas.

Od rodziców przejmujemy wzorzec macierzyństwa i ojcostwa. W rodzinie uczymy się, co to znaczy być mężczyzną i kobietą. Rodzice przekazują sposoby radzenia sobie z problemami, zarządzania budżetem, organizacji życia domowego. Bezpieczny dom pozwala zbudować zrównoważone poczucie własnej wartości, postawę ufności, roztropności, otwartości na rozwój. W domu nabywamy umiejętności negocjacji, prowadzenia otwartej dyskusji, radzenia sobie z konfliktami.

Pojęcia te są obce nowej etyce, która po upadku marksizmu, w oparciu o szerzący się globalizm, pragnie narzucić swoją wizję całemu światu. Wezwanie to wyszło od tych, którzy przeprowadzili rewolucję kulturową Zachodu.

Są już złe znaki.

OO. Redemptoryści wydali książkę „Rodzina gatunek ginący?” – o zagrożeniach i przemianach zachodzących w życiu współczesnej rodziny. Autorzy podkreślają, że brak głębokich relacji rodzinnych może doprowadzić do samotności i zagubienia, utraty sensu życia, a w skrajnych przypadkach nawet do samobójstwa. Życie małżeńskie i rodzinne potrzebuje uzdrowienia.

„Nie można „rozchwiać” tej „małej” wspólnoty, może słabej, może niewy-

starzającej, która jest u korzenia wszystkich wspólnot, ażeby całe życie społeczne i narodowe nie doznało strat i szkód niepowetowanych. Nie ma skuteczniejszej drogi odrodzenia społeczeństw, jak ich odradzanie przez zdrowe rodziny” – mówił 11 czerwca 1987 r. w Szczecinie bł. Jan Paweł II.

Z uwagą obserwujemy, co w tej sprawie czynią Węgrzy, dając wzory dobrej polityki prorodzinnej. Radują wszelkie głosy na temat pomocy rodzinie na forum parlamentu czy w regionach.

Związek Dużych Rodzin Trzy Plus zaczął w Grodzisku Maz. konferencję na temat Karty Dużych Rodzin. Uprawnia ona rodziny wielodzietne do różnych ulg i zniżek na przejazdy środkami komunikacji miejskiej, kolejną, na bilety do kin, teatrów czy muzeów, pozwala też na udzielenie zniżek w płaceniu rachunków za wodę, prąd czy podatek od nieruchomości.

CHRZTY

Do wspólnoty Kościoła zostali włączeni przez chrzest:

- Krystian Koc (12.11.2011 r.);
Liwia Maria Kupryjańczyk (13.11.2011 r.);
Aleksandra Maria Iwaniec (25.12.2011 r.);
Martyna Zofia Broze (19.11.2011 r.);
Weronika Sienkiewicz (27.11.2011 r.);
Szymon Czapkowski (13.11.2011 r.);
Krzysztof Nowak (25.12.2011 r.);
Kacper Adam Kulikowski (15.01.2012 r.);
Lena Zejer (11.12.2011 r.);
Bartosz Zajączkowski (27.11.2011 r.);
Paweł Jakub Wyrzykowski (3.12.2011 r.);
Sebastian Albin (10.12.2011 r.);
Kamil Jan Banach (26.12.2011 r.);
Daria Romańczyk (25.12.2011 r.);
Izabela Korzonek (22.01.2012 r.);
Zuzanna Mikołajczuk (8.01.2012 r.);
Patrik Ruszkiewicz (14.01.2012 r.);
Grzegorz Banasiak (22.01.2012 r.);
Jakub Kłós (29.01.2012 r.);
Władysław Szamruchewicz (11.02.2012 r.).

Ta karta, która dopiero w Polsce jest wprowadzana, w niektórych krajach europejskich istnieje od dawna.

Na przekór cywilizacji śmierci – etyki bez Boga, na całym świecie rodzi się nowy naród, zdolny przeciwstawić się tej inwazji. To, co łączy tych ludzi, to przede wszystkim wiara. W ten sposób zaczyna się rodzić nowy naród bez granic, który pragnie powrotu Ojca. Cywi-

lizacja miłości jest dziełem samego Boga. Główny ewangelizator to Duch Święty.

Naród polski szczególnie dobrze wie, co to przeciwstawianie się i walka. Łatwiej niż inne narody rozpoznaje strategię manipulacyjną i ideologiczne projekcje.

Ludzkość pamięta, jaką rolę odegrał Jan Paweł II. Cudem było wysadzenie z posad reżimu sowieckiego.

Na cały kraj promieniuje prorocze przesłanie przekazane przez Boga, za pośrednictwem polskiej zakonnicy.

Odwaga, bohaterstwo bł. Jerzego Popiełuszki, Sł. Bożego Kardynała Wyszyńskiego – podtrzymują nas na duchu i są wzorem do naśladowania.

W XX wieku Pan Bóg wspaniale obdarował naszą Ojczyznę Polskę. Takiej odwagi wobec nowego wyzwania oczekuje od nas Europa i świat.

„Przyszłość idzie przez rodzinę” – mówił bł. Jan Paweł II. Rodzina nie może zginąć, bo wtedy zginie naród. Nie zginie, dopóki będzie „Bogiem silna”: i bogata w dzieci, które kiedyś bę-

dą pracować i zapewnią emerytury starzejącemu się społeczeństwu.

Dziękuję za wszelkie inicjatywy naszych parafian, za to, że tak wiele małżeństw uczestniczyło w błogosławieństwie w uroczystość św. Rodziny. Dziękuję wszystkim, którzy w Poradni Rodzinnej wspomagają rodziny i chronią od rozpadu. Wszystkie rodziny, a szczególnie wielodzietne, polecam Świętej Bożej Rodzicielce i św. Józefowi.

*Wasz proboszcz
Ks. Mieczysław Stefaniuk*

KONWIWENCJA W SERCU CHRZEŚCIJAŃSTWA

W dniach od 28 stycznia do 4 lutego br. odbyła się konwiwencja księży proboszczów tych parafii, w których odbywa się ewangelizacja według Drogi Neokatechumenalnej. Uczestniczyli w niej Bp Ireneusz Pękalski z Łodzi oraz ok. stu księży z Polski i z misji na Wschodzie. Były z nami również rodziny, które ukończyły Drogę Neokatechumenalną – trzy z Polski i jedna z Duesseldorfu w Niemczech.

Konwiwencję prowadził Stefano Gennarini oraz katechiści odpowiedzialni za Drogę Neokatechumenalną w Polsce.

Po przybyciu do Domus Galilaeae zostaliśmy powitani przez kleryków odbywających tu roczną posługę. Każdy z innego kraju, z różnych Seminarium *Redemptoris Mater*. Do nich należy sprzątanie pomieszczeń hotelowych i obsługa posiłków, łącznie z ich przyrządzeniem. Jest to bardzo trudny rok w ich drodze do kapłaństwa.

Domus Galilaeae to dom, do którego przybywają wspólnoty kończące Drogę. Tu na tablicach widnieją imiona ich członków. Widzieliśmy tu tablice poświęcone kończącym Drogę wspólnotom z Polski. Dom zbudowany na zboczu góry, w pobliżu Morza Galilejskiego, blisko ruin Betsaidy i Kościoła Ośmiu Błogosławieństw.

W górnej części znajduje się wielka sala konferencyjna, obok Kaplica Najświętszego Sakramentu. Kościół

i Kaplica, w której odbywają się modlitwy Jutrzn i Nieszporów oraz Skrutacje Pisma Świętego, recepcja, sala restauracyjna, a także mniejsze pomieszczenia służące do przyjmowania gości. Pomieszczenia hotelowe znajdują się na pięciu piętrach w dół. Na samym dole znajduje się mały kościółek, którego dach ozdabiają rzeźby Pana Jezusa i Apostołów z Góry Ośmiu Błogosławieństw. W pomieszczeniu tej świątyni w środku znajduje się ołtarz i monstrancja. Tu odbywa się adoracja Najświętszego Sakramentu. W dzień i w nocy adorują przynajmniej dwie osoby odmawiając głośno np. różaniec. Na tym poziomie funkcjonuje Seminarium Kościoła Grecko-Katolickiego. Mają tu kuchnię, sale wykładowe i mieszkają w celach o malej powierzchni, jak pustelnicy.

Rektor informował, że Kiko Arguello, projektując ten dom, oddał hołd bł. Karolowi de Foucauld, który starał się, ale bez skutku, założyć tu pustelnię. Sam był zauroczony jego duchowością.

Za skromnym ogrodzeniem z drutu kolczastego i kamieni pasły się krowy. Słoneczna pogoda była tylko w sobotę na powitanie oraz przez dwa ostatnie dni w Jerozolimie. Przez pozostałe dni padał deszcz, tak upragniony w tym kraju.

Konwiwencja rozpoczęła się od celebracji Słowa w Liturgii Pokutnej, w czasie której przystąpiliśmy do Sakramentu Pokuty. Jak

zawsze, była Skrutacja Pisma Świętego, Kwestionariusz, czyli odpowiedzi na następujące pytania:

1. Patrząc na aktualną sytuację naszego społeczeństwa, gdzie wartości chrześcijańskie zostały postawione na głowie i np. cudzołóstwo, rozwód, aborcja, eutanazja – które wcześniej uznawano za zło, dzisiaj uznaje się za społeczne osiągnięcia, co znaczy dzisiaj według ciebie, bycie chrześcijaninem? Jak chrześcijanin ukazuje Boską naturę, która stała się ciałem w jego historii?

2. Jak możemy dojść do kształtowania chrześcijan, którzy byliby światłem świata? Czy jest konieczne według ciebie rozpocząć wtajemniczenie chrześcijaństwa? Papież bł. Jan Paweł II oraz Benedykt XVI uznali Drogę Neokatechumenalną za odpowiedź Ducha Świętego na dzisiejszą rzeczywistość. Ostatnio Ojciec Święty przypieczętował wartość Drogi jako Inicjacji Chrześcijańskiej na dwóch audiencjach: 17 stycznia 2011 r. (Zatwierdzenie Dyrektora Katechetycznego Drogi Neokatechumenalnej) i 20 I 2012 r. zaaprobowanie celebracji, które wyznaczają kolejne etapy wtajemniczenia chrześcijańskiego. Jak jest twoje doświadczenie Drogi Neokatechumenalnej – osobiste oraz jako proboszcza?

Na te pytania odpowiadali wszyscy w 11 grupach, które liczyły po